

THIÊN SỨ GÌN GIỮ BẠN TRÊN KHẮP NỂ ĐƯỜNG

... Năm ấy, chị Marilyn lên 8 còn tôi lên 4. Vào một buổi sáng, cha mẹ đưa chị đến trường như thường lệ. Nhưng một giờ sau, tôi trông thấy cha mẹ bồng chị Marilyn về nhà, mình đầy máu và vết bầm. Cha mẹ tôi đặt chị trên chiếc ghế trường kỷ trong lúc chờ đợi bác sĩ. Khi bác sĩ đến, ông bà kể lại cho bác sĩ nghe diễn tiến tai nạn:

- Khi băng qua đường để vào trường, bé Marilyn bất ngờ bị một chiếc xe hất tung lên không rồi rơi xuống vệ đường, lăn mấy vòng đến một cống nước. Chúng tôi bắt lực nhìn bé lăn nhanh và chờ đợi bé bị rơi hẳn xuống cống. Không ngờ, khi lăn đến miệng cống, bé Marilyn nằm yên ở đó. Chúng tôi vội vàng chạy đến. Cho đến lúc này đây, chúng tôi vẫn không hiểu được: làm sao bé có thể dừng ngay trên miệng cống, mà không rơi hẳn xuống cống, như đáng lý phải xảy ra, vì bé lăn với một tốc độ thật nhanh??? Quả thật, chúng tôi không thể

nào hiểu được!!!”

Cha Mẹ tôi không hiểu, còn chị Marilyn thì lại ngạc nhiên khi thấy Cha Mẹ không hiểu tại sao. Chị tôi đơn sơ nói:

- Ủa, Ba Má không thấy gì hết sao? Ba Má không thấy có một Thiên Thần cao lớn lộng lẫy đứng ngay nơi miệng cống sao? Chính Thiên Thần đưa tay ngăn chặn, không cho con rơi xuống cống!

Chứng từ của nữ ký giả Hope Mac Donald.

... Câu chuyện thứ hai do bà Karen Hills, tín hữu Công Giáo người Mỹ.

Khi đưa con gái lên 7 và đưa con trai lên 9, cả gia đình chúng tôi đi chơi một ngày ngoài trời nơi vùng núi của bang Colorado. Cả hai đứa trẻ nô đùa bên một dòng suối. Bỗng đứa bé trai hét lên kinh hoàng. Vợ chồng chúng tôi quay lại thì thấy đứa bé gái bị rơi xuống dòng nước đang chảy. Bé rơi đầu xuống trước và hai tay bám chặt vào bờ suối. Chồng tôi vội chạy đến và đưa bé ra khỏi nước.

Trên đường về nhà, tôi bồng bé trên tay và thì thầm vào tai bé:

- Mẹ thật hãnh diện về con. Con đã biết can đảm đương đầu với thử thách. Vậy từ nay, mỗi khi gặp khó khăn, con đừng bao giờ .. lùi bước con nhé!

Tôi giảng luân lý cho bé y như một người lớn, bởi lẽ tôi quá vui mừng khi thấy bé thoát hiểm nguy nhờ biết giữ điềm tĩnh! Thế nhưng, bé ngạc nhiên ngược mắt nhìn tôi và nói:

- Bộ Má không thấy là có ba Thiên Thần tí hon đến giúp con sao? Chính các Thiên Thần bảo con bám chặt vào bờ và nhờ đó, con không sợ hãi gì hết!

... Câu chuyện thứ ba do một phụ nữ Công Giáo người Pháp thuật lại.

Bà Ngoại tôi tên thánh là Maria. Khi tôi còn bé, Ngoại thường nói cho tôi nghe về các Thánh Thiên Thần, đặc biệt là Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Một ngày, Ngoại kể cho tôi nghe câu chuyện có thật đã xảy ra lúc Ngoại còn nhỏ tuổi.

Năm ấy Ngoại lên 6 tuổi. Bác Madeleine hàng xóm đến xin phép Mẹ cho Ngoại theo Bác ra đồng - cho có bạn - trong khi Bác cắt lúa mì. Mẹ đồng ý. Thế là Ngoại theo Bác Madeleine ra đồng với bé Béatrice, bé tí teo, còn nằm trong nôi. Khi đến nơi, Bác Madeleine liền cho bé Béatrice bú. Bác nói:

- Như thế bé Béatrice sẽ ngủ yên, và chúng ta sẽ an tâm làm việc.

Cho bú xong, Bác đặt bé trong nôi, phủ chăn lại rồi đem đặt bé dưới bóng cây mát. Bác và Ngoại làm việc được khoảng một giờ thì bỗng có tiếng cánh chim đập thật lớn, khiến cả hai người cùng ngược mắt nhìn lên. Một con chim khổng lồ - chắc là con chim phượng hoàng - bay lượn trên đầu hai người. Đang đảo qua đảo lại, con chim bỗng bay sà thật nhanh xuống chiếc nôi bé Béatrice đang ngủ. Chim dùng mỏ và các móng vuốt, kẹp bé Béatrice rồi bay lên và mang đi mất hút tận chân trời ..

Bác Madeleine và Ngoại hoàn toàn bất lực nhìn theo bóng chim. Còn đang thất kinh hồn vía ngược nhìn trời cao, bỗng Ngoại nghe một tiếng rú thất thanh, xé tan bầu khí im lặng. Đó là tiếng thét của Bác Madeleine. Bác rú như một người điên. Phần Ngoại, Ngoại liền quỳ xuống và cầu khẩn:

- Ôi lạy Thánh Thiên Thần Bản Mệnh của con, xin Thánh Thiên Thần cứu giúp chúng con với!

Nghe tiếng Ngoại tha thiết cầu khẩn như thế, lạ lùng thay, Bác Madeleine bỗng lấy lại bình tĩnh. Bác cũng quỳ gối xuống van xin:

- Lạy Thánh Thiên Thần Bản Mệnh, xin cứu giúp chúng con, xin cứu giúp chúng con!

Tức khắc, con chim phượng hoàng tái xuất hiện. Chim bay đảo một vòng trên đầu hai người rồi nhắm thẳng chiếc nôi, chim bay đến và đặt bé Béatrice an toàn trở lại trong nôi.

Bác Madeleine vội vã chạy đến bên nôi, bỗng bé Béatrice trên tay và miệng không ngừng kêu lên:

- Con xin cảm ơn Chúa, cảm ơn các Thánh Thiên Thần.

Trong cơn vui mừng ghi ơn khôn tả, Bác Madeleine chỉ biết lập đi lập lại có thể .. Phần Ngoại, vì được chứng kiến tận mắt một phép lạ cả thể như thế, nên suốt đời, Ngoại luôn luôn đặt trọn lòng tin tưởng nơi sự phù giúp của Thánh Thiên Thần Bản Mệnh.

Ngoại tôi qua đời năm 1957. Ngoại chết thật êm ả và thật nhanh chóng. Trước đó, Ngoại còn căn dặn Mẹ tôi nhớ chưng hoa tươi trước tượng Thánh Cả GIUSE - vào ngày 19 tháng 3 - Lễ kính Thánh Cả.

... Hỡi ai nương tựa Đấng Tối Cao và núp bóng Đấng quyền năng tuyệt đối, hãy thưa với Chúa rằng: "Lạy THIÊN CHÚA, Ngài là nơi con náu ẩn, là đồn lũy chở che, con tin tưởng vào Ngài". Chính Chúa gìn giữ bạn, khỏi lưới kẻ thù giăng, khỏi tai ương tàn khốc. Chúa phù trì che chở, dưới cánh Ngài, bạn có chỗ ẩn thân: lòng Chúa tin trung là khiên che thuẫn đỡ .. Bạn sẽ không gặp điều ác hại, và tai ương không bén mảng tới nhà, bởi chưng Ngài truyền cho thiên sứ gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường và thiên sứ sẽ tay đỡ

tay nâng cho bạn khỏi vấp chân vào đá. Bạn có giẫm lên hùm thiêng rắn độc, đạp nát đầu sư tử khủng long. Chúa phán: "Kẻ gắn bó cùng Ta sẽ được ơn giải thoát, người nhận biết danh Ta sẽ được sức phù trì" (Thánh Vịnh 91).

(Sophy Burnham, "Le Livre des Anges", Editions Marabout, 1994, trang 62+80) + ("Le Ciel Parmi Nous", Editions Bénédictines 1997, trang 134-136)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt